

armsad suggejad, arvata neid ollewad? — Et saaksite sest umbes ommeti arvo wöta, siis peab teile teáda antama, et neid üllepea pool viet miljonit innimest on, kes Írlandi sarel ellawad. Ja nende hulg st ollid jálle üllepea faks miljonit ja kolm sadda tuhhat matalist seál sarel, kelle nimmed nende auuks leiti ülespandi selle kassinisse foggodusse ramato seest.

Ja et saaks veel selgemat tundmist antud sest, et se mõnnus püüdminne nina mahhajátmisseks ei tulle töveste mitte tühjaks väimo närrimissects arvata, vaid et sest üsna suur hing fasso on lota, sefs olgo teile veel teáda, et foggone Írlandi riigi, kümnenast Rani fu páväst kuundamast Mihkli fu páväst sadik aastal 1840, ei olnud rohkeminne kui kuus innimest leitud, kes ennast sia winejomisse läbbi olid üalluseks teinud.

Laewa mehhil Írlandi sarel oli enne muiste nimmetud kui neid, kes keige hulle,

mal visil alwat jomisse ammetit ollid prufinud, ja kes kui hirmsad rõõwolid merre peál ellasid. Agga kes olleks sedda kül moistnud arvata, et aega mõda neidgi targema mele pole olleks põõrdud sanud? Nah, sai ommeti neist wimaks jággo, nenda et ollid párrast kui hopis täist wisi innimesi nähha. Olli hoopfaupa sedda wine-jomist árrawandunud. Kui ránk laewa-tó nende fallal olli, jöid nemmad külma wet, ja tundsid ennast kohhe uut rammo tais. Gest aiasid sadik játsid ka omma rõõwoli ammetit hopis mahha.

Kõrtsid, kus tannini wiin olli joooksnud, said keigis paikus linni pandud ja nende ossemel kohte asfutud, kus muud kui head õllud teekäiatte tarvis peti. Ka moisades lõppes enamiste puhhas wine-aiaminne, nenda et ühhe terve ma-konna seest neid agga faks alles leiti. — Sel ladal, mis muullo Korko linnas peti, ja kus rahwas ennast tuhhande faupa weiste mümisse ja